

BUDA; DADES BIOGRÀFIQUES BÀSIQUES

NAIXEMENT: Siddharta Gautama, també anomenat Śākyamuni o Tathāgata, neix l'any 560 a.C a Lumbini (nord-est de l'Índia). La paraula 'Buda', significa 'intel·ligent' o 'il·luminat' i no és característica especial de Gautama; pot ser un Buda tothom qui assoleix el 'nirvana' o extinció del desig material.

FAMÍLIA: fill i hereu de Shuddhodana, rei de Kapilavastu, un llogaret entre Nepal i Índia.

FORMACIÓ: creix com un príncep, els seus pares l'aïllaren i no li permeteren conèixer cap dolor, ni la mort, ni la misèria, ni la pobresa.

FAMÍLIA: amb 17 anys es casa amb la princesa Iasodara.

VOCACIÓ: als 29 anys 'després d'una nit de plaers', abandona el palau per portar una vida ascètica; després d'anys de recerca espiritual quan en complí 35 va accedir al 'Despertar' (el coneixement i l'alliberament suprem).

DIVISA: Siddharta Gautama formulà les quatre nobles veritats: (1) El patiment existeix. (2) L'origen del patiment és la insatisfacció (o el desig o l'estar assetegat, traduccions també possible del mot 'tanha'). (3) El patiment pot ser extingit (nirvana). (4) Per tal d'extingir el patiment cal seguir la 'noble òctuple sendera' (8 nobles veritats que ha de practicar tot bon budista). 'Jo -deia Buda- només busco el final del cicle dels naixements i de la mort i l'apaivagament durable'.

MÈTODE: sermons davant els monjos, per portar-los a la via de la meditació i de la pietat. Es conserven diverses col·leccions de 'Sutres' (o 'Discursos' en prosa); les tres col·leccions de 'Sutres' més conegudes són la del Lotus, la de la Garlanda i la del Diamant. Hi ha també 'Buddha vaxanna' (paraules del Buda), trameses en vers ('Gathha') o en forma d'instruccions pràctiques ('Uppadesha').

VIATGES: fa nombrosos viatges de predicació per la plana del riu Ganges.

ENEMICS: nombroses baralles en la 'sangha' (paraula de la llengua pali que significa 'assemblea' o 'comunitat monàstica'), provoquen l'aparició de formes d'espiritualitat molt diferents entre si.

MORT: a 80 anys, després de dinar amb els seus monjos va morir sota un arbre.

DEIXEBLES: un monjo budista s'anomena, en llengua pali, un 'bikku', paraula que significa literalment 'captaire', perquè un monjo ha de demanar el seu menjar als fidels. El monjo ha de seguir cinc regles principals: no matar (ni fer que altres matin), no robar, no mentir, no mantenir relacions sexuals, no prendre alcohol (ni drogues). És fals que tots els budistes siguin vegetarians. L'únic que Buda prohibeix és que cap monjo mengi carn d'un animal que hagi estat matat expressament per a ell (perquè no es pot provocar dolor a cap ésser viu). El budisme assolí poder polític quan el rei Asoka (269-252 a.C.) es convertí i, amb ell, el budisme esdevé la religió del subcontinent indi, però aviat fou substituïda allí per l'hinduisme.

TRANSMISSIÓ DEL MISSATGE: bàsicament oral, els mots del Buda tan sols es recolliren al cap de 400 de la seva mort.

POSTERITAT: els seus deixebles es divideixen entre els practicants del 'petit vehicle', (o 'hinayana') monàstic i elitista, i els del 'gran vehicle', (o 'mahayana') més compassiu i més obert als laics.